

N:o 44.

Ank. till Riksd. kansli den 6 april 1897, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut i vissa frågor rörande anslagen under riksstatens nionde hufvudtitel.

(1:a U. A.).

Sedan statsutskottet erhållit del af kamrarnes beslut i anledning af utskottets utlåtande n:o 10, angående regleringen af utgifterna under riksstatens *nionde* hufvudtitel, får utskottet här nedan framställa de förslag, hvartill samma beslut funnits föranleda.

1:o.

Sedan Kongl. Maj:t föreslagit, att chefen för Sveriges geologiska undersökning, extra ordinarie professoren *Otto Martin Torell* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning såsom chef för berörda undersökning afginge, under sin återstående listid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 5,000 kronor,

hade utskottet i punkt 13:o af sitt ofvannämnda utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att chefen för Sveriges geologiska undersökning, extra ordinarie professoren *Otto Martin Torell* måtte från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning såsom chef för berörda undersökning afginge, under sin återstående listid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 4,500 kronor.

Enär Första Kammaren med afslag å utskottets hemställan, så vidt den skilde sig från Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, bifallit denna framställning oförändrad, men Andra Kammaren bifallit hvad utskottet hemställt, får utskottet för denna frågas afgörande medelst gemensam omröstning föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, chefen för Sveriges geologiska undersökning, extra ordinarie professoren Otto Martin Torell må från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning såsom chef för berörda undersökning afgår, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 5,000 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt bifallits, att chefen för Sveriges geologiska undersökning, extra ordinarie professoren Otto Martin Torell berättigats att från och med månaden näst efter den, hvarunder han från sin befattning såsom chef för berörda undersökning afgår, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta en årlig pension af 4,500 kronor.»

2:o.

Kongl. Maj:t hade föreslagit, att å allmänna indragningsstaten måtte uppföras årlig pension till belopp af 1,500-kronor åt lärarinnan i teckning vid allmänna läroverket i Strengnäs *Edla Amanda Nortun*, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken hon erhöle afsked från sin tjänst; och hade utskottet i punkt 14:o af sitt utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte på det sätt bifallas, att å allmänna indragningsstaten måtte uppföras årlig pension till belopp af 1,000 kronor åt lärarinnan i teckning vid allmänna läroverket i Strengnäs *Edla Amanda Nortun*, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken hon erhöle afsked från sin tjänst.

Som Första Kammaren med afslag å utskottets hemställan, så vidt den skilde sig från Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, bifallit denna framställning oförändrad, men Andra Kammaren bifallit hvad utskottet hemställt, får utskottet för frågans afgörande medelst gemensam omröstning föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att, i enlighet med Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, å allmänna indragningsstaten må uppföras årlig pension till belopp af 1,500 kronor åt lärarinnan i teckning vid allmänna läroverket i Strengnäs Edla Amanda Nortun, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken hon erhåller afsked från sin tjenst, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt bifallits, att Riksdagen medgifvit att å allmänna indragningsstaten må uppföras årlig pension till belopp af 1,000 kronor åt lärarinnan i teckning vid allmänna läroverket i Strengnäs Edla Amanda Nortun, att utgå från och med månaden näst efter den, i hvilken hon erhåller afsked från sin tjenst.»

3:o.

Sedan Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att myntgravören vid myntverket Lea Ahlborn, född Lundgren, måtte från och med månaden näst efter den, under hvilken hon erhöle afsked från myntgravörsbefattningen, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 2,700 kronor.

hade utskottet i punkt 17:o af sitt förenämnda utlåtande hemställt, att Kongl. Maj:ts förevarande framställning måtte af Riksdagen på det sätt bifallas, att Riksdagen medgäfve, att myntgravören vid myntverket Lea Ahlborn, född Lundgren, måtte från och med månaden näst efter den, under hvilken hon erhöle afsked från myntgravörsbefattningen, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 2,000 kronor.

Enär Första Kammaren, med afslag å utskottets hemställan, så vidt den skilde sig från Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, bifallit denna

framställning oförändrad, men Andra Kammaren bifallit utskottets hemställan, får utskottet för frågans afgörande medelst gemensam omröstning föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att, i enlighet med Kongl. Maj:ts framställning, myntgravören vid myntverket Lea Ahlborn, född Lundgren, må från och med månaden näst efter den, under hvilken hon erhåller afsked från myntgravörsbefattningen, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 2,700 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kongl. Maj:ts förevarande framställning af Riksdagen på det sätt bifallits, att Riksdagen medgifvit, att myntgravören vid myntverket Lea Ahlborn, född Lundgren, må från och med månaden näst efter den, under hvilken hon erhåller afsked från myntgravörsbefattningen, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension af 2,000 kronor».

4:o.

Sedan herr J. H. G. Fredholm uti en inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 12) hemställt, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta undersöka det offentliga pensionsväsendet för statens embets- och tjänstemän samt betjente med vederlikar, icke blott det af staten bekostade, utan äfven det af staten understödda, med hänsyn till såväl statsverkets växande utgifter derför som de särskilda pensionskassornas förmåga att fullgöra sina åtaganden, och i samband dermed låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till ett sådant ordnande af statens pensionsväsende i dess helhet, att nödig begränsning i statens utgifter för pensioneringen kunde vinnas, på samma gång som åt statens tjänstemän bereddes likställighet beträffande såväl pensionernas förhållande till aflöningen som tjänstemännens skyldighet att till sin pensionering bidraga, samt att Riksdagen behagade till bestridande af de med förenämnda undersökning för-

enade kostnader bevilja ett förslagsanslag till det belopp, som statsutskottet kunde finna nödigt,

hade utskottet i punkt 21:o af sitt förenämnda utlåtande hemställt, att herr Fredholms i omförmälda motion framställda förslag icke måtte för närvarande föranleda någon Riksdagens åtgärd.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har Första Kammaren bifallit hvad utskottet hemställt, hvaremot Andra Kammaren beslutit att bifalla framställt yrkande derom, att Riksdagen ville, i anledning af herr J. H. G. Fredholms motion, i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t vid utarbetande af det förslag, som komme att framläggas för Riksdagen, på grund af det betänkande, som den 28 maj 1894 afgifvits af en för verkställande af utredning af civilstatens pensionsinrättnings ställning och behof tillsatt komité, måtte bland andra grunder för pensioneringen äfven upptaga den, att alla statens tjänsteinnehafvare skola lemna bidrag till bestridande af kostnaderna för sin egen pensionering.

Enär någon sammanjemkning af kamrarnes skiljaktiga beslut icke torde kunna ske och frågan icke heller kan afgöras medelst gemensam omröstning, måste densamma anses hafva förfallit; hvilket utskottet härmed skolat för Riksdagen

anmäla.

Stockholm den 6 april 1897.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.